

ลูกปัด BEADS

ในการเขียนเรื่อง ลูกปัดนี้เป็นเรื่องราวที่ผู้เขียน นำประสบการณ์ ความคิด ตลอดจนการศึกษาและสะสม ตั้งแต่ผู้เขียนมีอายุประมาณ 15 ปี เรื่องราวต่าง ๆ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวที่ยกขึ้นมาเปรียบเทียบ เป็นการวิเคราะห์ ถึงสิ่งอันน่าจะเป็นไปได้ของในแต่ละยุคสมัยเปรียบเทียบ ถึงประเพณี วัฒนธรรม และค่านิยมในแต่ละช่วงของสมัย นั้น ๆ ความเป็นชุมชน การยอมรับนับถือ ฐานะ ความเป็นอยู่ ชนชั้น และสถานภาพทางสังคม

ยุคอดีตมนุษย์มีการดำเนินชีวิตแบบย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยไปเรื่อย ๆ ไม่ค่อยได้อยู่ รวมเป็นกลุ่ม ยังขาดความรู้ เรื่องของเกษตรกรรม การหาอาหารเป็นไปแบบมือต่อมือหรือหาไปกินไป หิวเมื่อไรก็หากินกันไป จนกระทั่ง เสาะหาถิ่นที่อยู่มีการรวมกลุ่มเป็นสังคมขนาดย่อมจนกระทั่งขนาดใหญ่ มีการจัดการ มีหัวหน้ากลุ่ม ซึ่งถือว่าเป็น ผู้มีอำนาจ ดูแล ปกครองกลุ่มชนในกลุ่มให้มีชีวิตหรือวิถีชีวิต ในรูปแบบเดียวกัน คือเป็นแนวทางเดียวกันไป

เมื่อการรวมกลุ่มเป็นสังคมทำให้เกิดการสร้างวัฒนธรรม มีความสุนทรีย์ เกิดขึ้นมีการสร้างเครื่องมือ เครื่องใช้ มีการเปรียบเทียบถึงความงามที่มีในธรรมชาติ และการนำมาประยุกต์รูปแบบมาใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน มีการแยกเพศ แยกกลุ่ม เป็น ชาย-หญิง หนุ่ม-สาว เด็ก-คนชรา เมื่อมีการแยก กลุ่มเพศ-วัยก็เริ่มมีการสังสรรค์ พบปะ ทักทาย แลก-เปลี่ยน สิ่งของซึ่งกันและกันและต่อมามีการค้าขาย ติดต่อกับบุคคลที่อยู่ต่างกลุ่ม ต่างชุมชน ขยายความสัมพันธ์ ต่อชุมชนจนกลายเป็นเมือง เป็นอาณาจักร จนกระทั่งเป็นประเทศเช่นในปัจจุบัน

การค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าในยุคโบราณนั้น ยังไม่มีการคั้นคิดเงินในสกุลต่าง ๆ ขึ้นมา มนุษย์สมัยนั้น เขาก็นำเอาผลผลิต หรือวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตน เข้าไปแลกกับสิ่งที่ในท้องถิ่นของตนไม่มี จนกระทั่ง มีการสัญจรทางน้ำ มนุษย์มีการคิดค้นการทำเรือขึ้น จนสามารถสัญจรข้ามทะเล ข้ามมหาสมุทรได้ จึงเริ่มมีการนำ เปลือกหอย หรือที่คนไทยเรียกว่าหอยเบี้ย ขึ้นมาใช้เงินในยุคโบราณใช้เปลือกหอยชนิดนี้มาแทนค่าของเงินเพื่อ แลกเปลี่ยนสินค้า

เหตุใดจึงนำเปลือกหอยเบี้ยมาแทนค่าเงินตราแลกเปลี่ยนสินค้า เท่าที่ผู้เขียน ได้ศึกษาถึงภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ตลอดจนถึงทรัพยากรของหลายประเทศในโลก ทำให้คาดคิดไปว่าที่นำเปลือกหอยมาแทนค่าของ เงินนั้น เพราะหอยชนิดนี้มีอยู่มากและน่าจะเป็นแห่งเดียวของโลก คือบริเวณหมู่เกาะมัลดีฟ (MALDIF) ซึ่งอยู่ห่าง จากฝั่งทะเลของอินเดียไปทางตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 500 กิโลเมตร ซึ่งในสมัยโบราณเป็นการเดินทางที่ ยากลำบากมาก อาจประสบมรสุม การปะทะ คลื่น ฆ่า แย่งชิงสินค้าต่าง ๆ ตลอดจนปราศจากแผนที่ในการเดินทาง นอกจากผู้มีประสบการณ์เท่านั้น ดังนั้นมนุษย์โบราณจึงนำเปลือกหอยเบี้ยมาใช้ต่างแทนค่าของเงินตรา

หลายคนคงคิดว่าแล้วทำไมที่พบเห็นตกหล่นอยู่บนพื้นดินทั่วทุกแห่งของประเทศไทยนั้น ถ้า ไม่ได้มีใน ทะเลไทยหรือ ผู้เขียนคิดว่าในอดีตไม่มีถู่ยาม หรือกระเป่า มนุษย์ยุคโบราณอาจเห็นบงกไว้บริเวณชายผ้าขอบเอว อาจทำตกหล่น สูญหายก็เป็นได้ และต่อมามีการคั้นคิดเครื่องมือ เครื่องใช้ -อุปกรณ์ทุนแรงทำให้มนุษย์มีวิธีการ ค้นหาตลอดจนการจัดการต่าง ๆ มีการสร้างเครื่องประดับสำหรับแขวนสร้อยคอ คาดเอว สะพายเป็นสาแหรก คาดข้อมือต้นแขนตลอดจนสวมนิ้ว ก็นำสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเหล่านี้ มาประยุกต์ มีการนำเปลือกหอยมาฝน เาะ และร้อยเป็นเส้นขนาดตามต้องการ ทำให้สะดวกในการพกพา ตกหล่น สูญหายได้ยากขึ้น

ต่อมานุ ษย์มีการค้นหาเครื่องมือนำมาตัด เจาะ ได้นำ เมล็ดพืชหรือเมล็ดผลไม้มาเจาะแฉวนเป็น เครื่องประดับเพิ่มความงดงามในกลุ่มชนต่าง ๆ มีการนำกระดูกสัตว์มาเจาะเป็นเครื่องประดับ แม้กระทั่ง บางชนเผ่า นำกระดูกมนุษย์มาเจาะ ทำเป็นเครื่องประดับ จนค้นพบเครื่องมือที่สามารถนำมาเจาะลงบนหินต่าง ๆ ซึ่งมีค่า ความแข็งแตกต่างกัน จนถึงขนาด อัญมณี คือแก้วและพลอยต่าง ๆ ยังพบเห็นในเมืองโบราณหรือสถานที่ทาง ประวัติศาสตร์

ลูกปัดหลายชนิดที่ค้นพบนั้น อาจไม่ได้สร้างขึ้นในประเทศไทย แต่เป็นการเดินทางมาจากดินแดน อันไกลโพ้นสถานที่ที่มีหินและวัตถุดิบสำหรับนำไปทำเป็นลูกปัด อาจมาจากอินเดีย จีน อินโดนีเซีย ทางอเมริกาใต้ ตลอดจนแอฟริกาบางแห่งพบลูกปัดซึ่งตรงกับยุคสมัยโรมัน-กรีก หรืออียิปต์

ลูกปัดประเภทแก้วหลอม นั้น มีพบทั่วไปในราชอาณาจักรไทย ค้นพบแหล่งผลิต คือ เต้าหลอมลูกปัด เพราะค้นพบวัตถุดิบที่ทำสำเร็จแล้วและเตรียมที่จะผลิต ตลอดจนได้พบแหล่งผลิตลูกปัดแก้วหลอม ซึ่งเป็นแหล่ง โบราณคดีที่สำคัญที่สุดของโลก คือ บ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งสันนิษฐานว่าอายุประมาณ 4,500 ปี นับว่าเป็น แหล่งผลิต หรือเป็นเต้าหลอมยุคแรก ๆ ของโลก อันนำความยินดีและความภาคภูมิใจสู่คนไทย

ลูกปัดประเภทหินมี 2 ชนิดคือ หินอะเกต (AGATE) และคานิลเลียน (CANILIAN) ส่วนลูกปัดประเภท แก้วหลอมนั้นมีหลายสี เช่น ดำ ,แดง,เขียว,เหลือง,ฟ้า,น้ำเงิน ,ส้ม,แสด,ม่วง,แดงเข้ม ,แสดน (คือมีหลายสีในเม็ด เดียวกัน) อัมพันทอง ตลอดจนเนื้อดินเผา หรือสีอิฐ ฯลฯ ความหลากหลายมากมายของลูกปัด เป็นที่นิยมของคน โบราณ ในการทำเป็นเครื่องประดับ แล้วแต่ แต่ละกลุ่มชน จะนิยมชมชอบ กลุ่มสีใด ในกลุ่มชนเผ่าอินเดียนแดงใน ทวีปอเมริกา นิยมสีน้ำเงิน-ฟ้า

ในหนังสือบางเล่มกล่าวถึงสีของลูกปัด ว่าแต่ละสีมีความแตกต่างกันไป ตามความเชื่อ หรือหากผู้ใดมี ลูกปัดครบทุกสีจะประสบโชคปราศจาก ความทุกข์โศก ไม่ล้ม บาก แคล้วคลาดจากภัย อันตราย ปลอดภัยจาก เศรจลาไนวิชา ตลอดจนเขี้ยวอาวุธ ส่งเสริมบารมี เงินทองไหลมาเทมา สำหรับในความเห็นของผู้เขียนนั้น เชื่อว่า เป็นกุศโลบายของผู้ค้ามากกว่าที่จะกล่าวถึงลูกปัดสีต่าง ๆ สีเช่นไร เพราะถ้าทราบถึงขนาดนี้คงไม่ต้องศึกษาถึงที่มา และวิธีการผลิตกันหรอก เพราะถ้าทราบวิธีการผู้เขียนคงไม่ต้องศึกษาและสะสม เป็นเพราะไม่ทราบความเป็นมา และวิธีการผลิต ทำให้ผู้เขียน หลงใหลในมนต์เสน่ห์ของลูกปัดสะสมหลากหลายชนิด มีทั้งเป็นเม็ดรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนรูปสัตว์อีก หลายชนิด เช่น เสือ สิงโต ม้า วัว แพะ แกะ งู ปลา มังกร นก เป็ด หงส์ รูปหน้าคน ฯลฯ มีทั้งชนิดแก้วหลอมและหินประเภทต่าง ๆ เป็นความลุ่มหลงในความงาม ความเป็นมาทาง ประวัติศาสตร์ เดินทางไปในดินแดนที่เป็นประวัติศาสตร์เพื่อค้นหา ไม่ว่าจะเป็น อินเดีย เนปาล จีน ทิเบต เวียดนาม กัมพูชา เวียดนาม ลาว ฯลฯ เพื่อค้นหาลูกปัดประเภทต่าง ๆ ได้บ้าง ไม่ได้บ้าง บางแห่งพบแล้วราคาสูงมาก บางเม็ด ราคาเทียบเป็นเงินไทยหลักหมื่น -แสน จนกระทั่งหลาย ๆ แขนง เหล่านี้ ทำให้ผู้เขียนมีแรงจูงใจมากขึ้นที่จะศึกษา เรื่องราวของลูกปัด

ผู้เขียนเชื่อว่าหนังสือหลายเล่มเมื่อศึกษาแล้วเกิด ความเข้าใจมากขึ้นแต่ความคิดเห็นของผู้เขียนแต่ละท่าน นั้นแตกต่างกันไปอยู่ที่ดุลยพินิจของผู้อ่านแต่ละท่าน นำมาวิเคราะห์ นำมาสรุป โดยใช้วิจารณญาณของตน ว่าสิ่ง นั้น สิ่งนี้ควรจะเชื่อได้หรือไม่ และแม้กระทั่งปัจจุบันนี้ ผู้เขียนยังไม่สามารถสรุปได้อย่างถูกต้องถึงความเป็นมา

การผลิตตลอดจนคุณสมบัติความเชื่อของลูกปัดสีต่าง ๆ เพราะถ้าทราบทุกกระบวนการแล้วคงไม่หลงใหลในเสน่ห์ของลูกปัด และคงเลิกสะสม

มีคนที่สนใจเรื่องราวของลูกปัดหลายคนมาถาม ผู้เขียนว่าชอบลูกปัดเม็ดไหนที่สุด หรือ สีใดสวยที่สุด ผู้เขียนจะใช้คำตอบที่ตอบไป ทุกครั้งว่า ชอบทุกเม็ดและสวยทุกสี ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องรางและเครื่องประดับที่ต้องอยู่กับตัวในเวลาเดินทาง และปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเองและมอบเป็นสมบัติของญาติ พี่น้อง ลูกหลาน ในตระกูล ไม่เคยคิดจะขาย แต่ถ้าแจ้งราคาบางเส้น บางเม็ดไปแล้ว กล้าซื้อ อีกรักค้าขายเพียงแต่มีไว้ชมเชย เป็นความสุข เป็นพิพิภภัณฑ์ส่วนตัว และเก็บไว้ให้ลูกหลานรักษาสืบทอด ความเป็นประวัติศาสตร์และความสุนทรีย์สืบไป